

бързо въ чифлика. Заю пристигна уморенъ отъ разходката си и прѣкара вечеръта въ кѫщи.

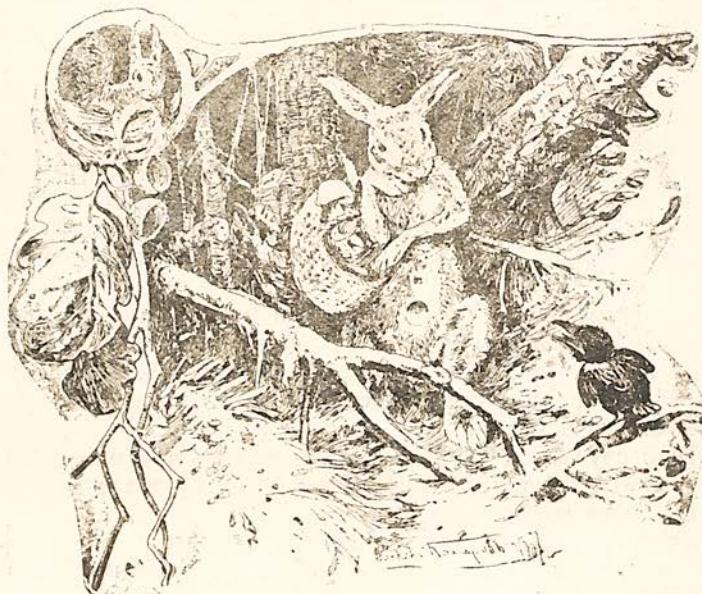
— Чудно нѣщо, — помисли си той, — като че ли има нѣщо твърдо подъ мене. Я да видя какво е!

Той стана, погледна и видѣ шестъ бѣли хубави яйца.

Той застана съ отворени уста; вцѣпененъ отъ очудване, ту блѣднѣеше, ту червенѣеше.

— Колко чудно! — каза си той, — снесълъ съмъ яйца, безъ да забѣлѣжа. Значи азъ мога да нося яйца! Никога не се е виждало такова нѣщо!

Глупакътъ не можеше даже да помисли, че неговите приятелки кокошкитѣ бѣха му направили тоя подаръкъ.

Заю искаше да затича веднага до чифлика, да имъ занесе новината, но бѣше все ю твърдѣ късно. А въ курника си лѣгатъ рано. Тогава той отиде при Невѣстулката.

— Не можешъ да отгатнешъ, — каза ѝ той, — какво ми се случи: снесохъ шестъ яйца.

— Ти се шегувашъ, — очуди се Невѣстулката. — Дѣ се е чуло такова нѣщо!

— Зная, — каза Заю, — но при все това туй е вѣрно.

Невѣстулката, като видѣ, че Заю вѣрва сериозно и като се досѣти, че това бѣше подаръкъ отъ кокошкитѣ, помисли, че ще бѫде забавно да го остави въ това му заблуждение и му честити, че е снесълъ яйца.

Изпълненъ съ ѻрдостъ, той се върна въ кѫщи. Нощта му се видѣ дълга, защото той бѣрзаше да иде при кокошкитѣ.